

იესო ქრისტეს გამოცხადება — რიცხვი შვიდი

მესამე ვაება და მეშვიდე სამეფოს აღზევება: კვირის კანონის
წინასწარმეტყველური მნიშვნელობა

Jeff Pippenger
2023-10-29

გამოცხადების მეთერთმეტე თავში ორი მოწმე ზეცად აღიყვანებიან, როგორც ნიშანი, „იმავე ჟამს“, როცა „ქალაქის მეთაუდი ნაწილი“ ეცემა. იმ ჟამს „მეორე ვაი გადაიარა; და აჰა, მესამე ვაი მალე მოდის.“ ისლამი არის მეშვიდე საყვირი და მესამე ვაი, რომელიც მოდის კვირადღის კანონის „მიწისძვრის“ „ჟამს“.

და მოესმათ მათ ზეციდან დიდი ხმა, რომელიც ეუბნებოდა: ამოდით აქ. და ავიდნენ ზეცად ღრუბელში; და მათმა მტრებმა იხილეს ისინი. და იმავე ჟამს მოხდა დიდი მიწისძვრა, და ქალაქის მეთაუდი დაეცა, და მიწისძვრაში დაიხოცა კაცთაგან შვიდი ათასი; ხოლო დანარჩენნი შემრწუნდნენ და დიდება მიაგეს ზეცის ღმერთს. მეორე ვაი გავიდა; და, აჰა, მესამე ვაი მალე მოდის. და დასცხო მეშვიდე ანგელოზმა; და გაისმა დიდი ხმები ზეცაში, რომლებიც ამბობდნენ: ამ ქვეყნის სამეფოები იქცნენ ჩვენი უფლისა და მისი ქრისტეს სამეფოებად; და იგი იმეფებს უკუნიითი უკუნიამდე. და ოცდაოთხი უბუცესი, რომელნიც ისხდნენ ღვთის წინაშე თავიანთ ტახტებზე, დაემხნენ თავიანთ სახეებზე და თავყანი სცეს ღმერთს, ამბობდნენ: მადლობას გწირავთ შენ, უფალო ღმერთო ყოვლისშემძლეო, რომელიც ხარ, და იყავი, და მომავალ ხარ; ვინაიდან შენ მოიღე შენი დიდი ძალა და იმეფე. და განრისხდნენ ერები, და მოვიდა შენი რისხვა და მკვდართა ჟამი, რათა გასამართლდნენ, და რათა მიეგოს საზღაური შენს მონებს, წინასწარმეტყველთ, და წმიდებს, და მათ, რომელთაც ეშინიათ შენი სახელისა, მცირეთაც და დიდთაც; და რათა დაღუპო ისინი, რომელნიც მიწას ღუპავენ. და გაიხსნა ღვთის ტაძარი ზეცაში, და გამოჩნდა მის ტაძარში მისი აღთქმის კიდობანი; და იყო ელვანი, და ხმები, და ქუხილნი, და მიწისძვრა, და დიდი სეტყვა. გამოცხადება 11:12-19.

ორი მოწმე ღრუბელში ადიან ზეცად, რაც წინასწარმეტყველურად ანგელოზთა ჯგუფს განასახიერებს. როგორც ამ სტატიებში ადრე იყო მოყვანილი და როგორც ჰაბაკუკის ცხრილებში გვხვდება, და ვაითი მიუთითებს, რომ როდესაც პირველი, მეორე და მესამე ანგელოზით წარმოდგენილი ცალკეული უწყებანი წინასწარმეტყველურ ისტორიაში შემოდის, ისინი ერთეულ ანგელოზებად არიან გამოსახულნი; ხოლო შუალდამის ღაღადის უწყება მრავალ ანგელოზად არის წარმოდგენილი. ორი მოწმე ზეცად აღიმართება, როდესაც ისინი ანგელოზთა ლაშქრის მიერ შუალდამის ღაღადის უწყებას ქადაგებენ; ამგვარად, ისინი ზეცად არიან აყვანილნი „ღრუბელში“.

„მეორე ანგელოზის უწყების დასასრულის მოახლოების ჟამს ვიხილე ზეციდან გამომავალი დიდი ნათელი, რომელიც ღვთის ერს ანათებდა. ამ ნათლის სხივები მზესავით კაშკაშა ჩანდა. და მესმოდა ანგელოზთა ხმები, რომლებიც ღაღადებდნენ: „აჰა, სასიძო მოდის; გამოდით მის შესახვედრად!““

„ეს იყო შუაღამის ღალადი, რომელსაც ძალა უნდა მიენიჭებინა მეორე ანგელოზის უწყებისთვის. ანგელოზები ზეციდან იქნენ მოვლინებულნი, რათა გაეღვიძებინათ გულგატეხილი წმინდანები და მოემზადებინათ ისინი მათ წინაშე მდგომი დიდი საქმისთვის. ყველაზე ნიჭიერი კაცები არ იყვნენ ამ უწყების პირველად მიმღებნი. ანგელოზები იქნენ მივლენილნი მდაბალ და ერთგულ ადამიანებთან და აღუძრეს მათ ეს ღალადი: „აჰა, სიძე მოდის; გამოდით მის შესახვედრად!“ მათ, ვისაც ეს ღალადი მიენდო, იჩქარეს და, სულიწმიდის ძალით, ახმოვანებდნენ ამ უწყებას და აღვიძებდნენ თავიანთ გულგატეხილ ძმებს. ეს საქმე არ დამყარებულა ადამიანთა სიბრძნესა და სწავლულობაზე, არამედ ღვთის ძალაზე; და მის წმინდანებს, რომელთაც ეს ღალადი ესმოდათ, არ შეეძლოთ მისთვის წინააღმდეგობის გაწევა. ყველაზე სულიერმა პირველად მიიღეს ეს უწყება, ხოლო ისინი, ვინც უწინ საქმეში წინამძღოლობდნენ, უკანასკნელნი იყვნენ მის მისაღებად და იმისთვის, რომ გაეძლიერებინათ ეს ღალადი: „აჰა, სიძე მოდის; გამოდით მის შესახვედრად!““ Early Writings, 238.

იმ მიწისძვრის ჟამს, რომელიც ქალაქის მეათედ ნაწილს ანადგურებს, შვიდი ათასი კაცი იხოცება. მიწისძვრა არის კვირადღის კანონი შეერთებულ შტატებში. ქალაქი წინასწარმეტყველებაში სამეფოს ნიშნავს, ხოლო შეერთებული შტატები გამოცხადების 17-ის ათი მეფის სამეფოს ერთი მეათედია. შეერთებული შტატები კვირადღის კანონის მიწისძვრით დაემხო და შეწყვეტს არსებობას, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფო; შემდეგ კი გადადის ათი მეფის უპირველეს მეფედ, ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეშვიდე სამეფოდ, რომლებიც დათანხმდებიან, რომ თავიანთი სამეფო პაპობას მისცენ, რომელიც არის მერვე და რომელიც შვიდთაგანია.

და ის ათი რქა, რომელიც იხილე, არის ათი მეფე, რომელთაც ჯერ კიდევ არ მიუღიათ სამეფო; არამედ მხეცთან ერთად ერთ საათს მიიღებენ ხელმწიფებას, როგორც მეფენი. მათ ერთი ზრახვა აქვთ და თავიანთ ძალასა და ხელმწიფებას მხეცს გადასცემენ. ისინი კრავს შეებრძოლებიან, და კრავი სძლევს მათ, რადგან იგი არის უფალთა უფალი და მეფეთა მეფე; და მასთან მყოფნი არიან წოდებულნი, რჩეულნი და ერთგულნი. და მეუბნება მე: წყლები, რომლებიც იხილე, სადაც მეძავი ზის, არიან ხალხები და სიმრავლენი და ერები და ენები. და ის ათი რქა, რომელიც მხეცზე იხილე, მეძავს შეიძულებენ, გააოხრებენ და გააშიშვლებენ მას, მის ხორცს შეჭამენ და მას ცეცხლით დაწვავენ. რადგან ღმერთმა ჩაუდო მათ გულებში, რომ აღასრულონ მისი ნება, შეთანხმდნენ და თავიანთი სამეფო მისცენ მხეცს, ვიდრე აღსრულდებოდეს ღვთის სიტყვები. და ქალი, რომელიც იხილე, არის ის დიდი ქალაქი, რომელიც მეფობს ქვეყნის მეფეებზე. გამოცხადება 17:12–18.

გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ათი მეფე „თანხმდება“, რომ თავისი მსოფლიო „სამეფო მხეცს მისცეს“. მათ „ერთი ზრახვა“ აქვთ, ისევე როგორც მათ „ერთსულოვნად ითათბირეს“ ფსალმუნთა ოთხმოცდამესამეში. ახაბი იყო ათი ტომის მეფე, რომელმაც ესაია ოცდასამში ტვიროსის მეძავთან სიძვის უკანონო კავშირი დაამყარა. ახაბისა და იზებელის უკანონო კავშირი წინასახედ წარმოადგენდა ჰეროდესა და ჰეროდისას უკანონო კავშირს ელიას ჟამს, რომელიც იოანე ნათლისმცემლის სახით იყო

წარმოდგენილი. ჰეროდე რომის იმპერიის წარმომადგენელი იყო, ხოლო დანიელ შვიდში რომის იმპერია ათი რქისაგან შედგება. ათი რქა ახაზის ათტომიანი სამეფოთი იყო წინასახედ ნაჩვენები, და ორივენი მოწმობას აძლევენ გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ათ მეფეს. რადგან ახაზიც და ჰეროდეს ამ უკანონო კავშირებში სახელმწიფოს წარმომადგენდნენ, მათი როლი იყო მწვალებელთა დევნის აღსრულება ტვიროსის მეძავისათვის, რომელიც თავის სიმღერებს მღერის სიმბოლური სამოცდაათი წლის ბოლოს.

„მეფეებმა, მმართველებმა და გამგებლებმა საკუთარ თავზე დაიდეს ანტიქრისტეს ნიშანი და წარმოდგენილნი არიან როგორც გველეშაპი, რომელიც მიდის, რათა ომი გაუმართოს წმინდანებს — მათ, ვინც იცავენ ღვთის მცნებებს და ვისაც აქვთ იესოს რწმენა.“ Testimonies to Ministers, 38.

კვირის კანონის დროს მიწის მხეცი წყვეტს მეფობას, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფო, რადგან მან ახლახან იმრუშა იუბელთან და შემდეგ გაეროს ხელმძღვანელობას იზარებს. ამის შემდეგ იგი აიძულებს მთელ სამყაროს, აღმართოს მხეცის მსოფლიო ხატი, როგორც მანამდე თავიანთ ქვეყანაში კვირის კანონის დროს ჰქონდათ განხორციელებული.

და აცდუნებს დედამიწაზე მცხოვრებთ იმ სასწაულებით, რომელთა ქმნის ძალაუფლებაც ჰქონდა მხეცის წინაშე; ეუბნება დედამიწაზე მცხოვრებთ, რომ გააკეთონ ხატება მხეცისა, რომელსაც მახვილით მიყენებული ჭრილობა ჰქონდა და გაცოცხლდა. და მიეცა მას ძალაუფლება, სული შთაებერა მხეცის ხატებისთვის, რათა მხეცის ხატებას ელაპარაკა კიდეც და ისიც მოეხდინა, რომ მოკლულიყვნენ ყველანი, ვინც არ თავყანს სცემდნენ მხეცის ხატებას. და აიძულებს ყველას, მცირესა და დიდს, მდიდარსა და ღარიბს, თავისუფალსა და მონას, მიიღონ ნიშანი თავიანთ მარჯვენა ხელზე, ან თავიანთ შუბლზე, რათა ვერავინ შეძლოს ყიდვა ან გაყიდვა, გარდა იმისა, ვისაც ექნება ნიშანი, ან მხეცის სახელი, ან მისი სახელის რიცხვი. გამოცხადება 13:14–17.

ახაზი, ჰეროდე, რომის იმპერიის ათი მეფე და გაერთიანებული ერების ათი მეფე წარმომადგენენ გველეშაპს, რომელიც მიდის წმინდანებთან საომრად, რადგან ყოველთვის იუბებელის საყვარელი აღასრულებს იმათ დევნას, ვისაც იუბებელი ერეტიკოსებად შერაცხავს.

„ამგვარად, თუმცა გველი, პირველ რიგში, სატანას წარმომადგენს, იგი, მეორეული მნიშვნელობით, წარმართული რომის სიმბოლოსაც წარმომადგენს.“ The Great Controversy, 439.

კვირის კანონის მიწისძვრისას არის „შვიდი ათასი“ კაცი, რომლებიც „დახოცილნი“ არიან. დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცდამეერთე მუხლში ნათქვამია: „მრავალნი დაეცემიან.“ ისინი, რომლებიც კვირის კანონის დადგომისას დაეცემიან, არიან ლაოდიკიელი მეშვიდე დღის ადვენტიტები, რომელთაც კრიზისისთვის არ მოუმზადებიათ თავი. რიცხვი „შვიდი ათასი“ წარმომადგენს ღვთის ხალხის ნარჩომს. ღმერთმა უთხრა ელიას, ქარმელის მთის კრიზისის დროს, რომელიც წარმომადგენს

კვირის კანონის კრიზისს, რომ იყო „შვიდი ათასი ისრაელში“, რომელთაც ბაალის წინაშე მუხლი არ მოედრიკათ. მოციქული პავლე ამას ასე გამოეხმაურა.

ამიტომ ვამბობ: ნუთუ ღმერთმა უარყო თავისი ერი? არამც და არამც. რადგან მეც ისრაელიტი ვარ, აბრაამის თესლისაგან, ბენიამინის ტომიდან. ღმერთს არ უარუყვია თავისი ერი, რომელიც წინასწარ შეიცნო. ნუთუ არ იცით, რას ამბობს წერილი ელიას შესახებ? როგორ შუამდგომლობს იგი ღმერთის წინაშე ისრაელის წინააღმდეგ და ამბობს: „უფალო, მათ დახოცეს შენი წინასწარმეტყველნი და დაანგრეს შენი სამსხვერპლოები; მე კი მარტო დავრჩი, და ჩემს სიცოცხლეს ეძიებენ.“ ხოლო რას ეუბნება მას ღვთის პასუხი? „მე ჩემს თავს შემოვიწახე შვიდი ათასი კაცი, რომელთაც ბაალის კერპის წინაშე მუხლი არ მოუდრეკიათ.“ ასევე, ახლანდელ დროშიც არის ნატამალი მაღლისმიერი არჩევანის მიხედვით. რომაელთა 11:1–5.

სიტყვები „შვიდი ათასი“ წარმოადგენენ ღვთის ერის ნაშთს, მაგრამ მხედველობაში უნდა იქნეს მიღებული ის კონტექსტი, რომელშიც ისინი სიმბოლურად არიან აღნიშნულნი. ადამიანები, რომლებიც კვირის კანონის მიწისძვრის დროს დაიღუპებიან, არიან ორგული მეშვიდე დღის ადვენტისტების ნაშთი, რომლებიც იქ და მაშინ თანამედროვე სულიერი ბაბილონის მიერ ტყვედ იქნებიან აყვანილნი. ძველი პირდაპირი ისრაელის წინასწარმეტყველურ ისტორიაში, როდესაც ბაბილონმა იერუსალიმი სამიდან მეორედ გააპარტახა, არსებობდა „შვიდი ათასი“ „ძლიერი“ კაცი „იმ მიწიდან“, რომლებიც ტყვედ იქნენ წაყვანილნი.

და წაიყვანა იეჰოიაქინი ბაბილონში, და მეფის დედა, და მეფის ცოლები, და მისი მოხელენი, და ქვეყნის ძლიერნი — ისინი გადაასახლა ტყვედ იერუსალიმიდან ბაბილონში. და ყოველი მამაცი კაცი — შვიდი ათასი, და ხელოსნები და მჭედლები — ათასი, ყოველი, ვინც ძლიერი იყო და ომისათვის გამოსადეგი, — ისინიც ბაბილონის მეფემ ტყვედ წაიყვანა ბაბილონში. და ბაბილონის მეფემ მათანიაჰი, მისი მამის ძმა, მის ნაცვლად მეფედ დაადგინა და სახელი შეუცვალა — ციდკიაჰუ. 4 მეფეთა 24:15–17.

როცა იერუსალიმის ძლევამოსილი კაცნი კვირადღის კანონის მიწისძვრის დროს დაემხოებიან, „მესამე ვაი მალე მოვა. და მეშვიდე ანგელოზმა დასცა საყვირი.“ მესამე ვაი არის მეშვიდე საყვირი, რომელსაც მეშვიდე ანგელოზი ახმოვანებს. კვირადღის კანონის „მიწისძვრის“ „საათში“ — ისლამი დაარტყამს!

ისლამის ერთ-ერთი ძირითადი მახასიათებელი პირველ და მეორე ვაიში ის ისტორიული ფაქტი იყო, რომ მათი ომის წარმოების წესი არ ჰგავდა იმ ჩვეულებრივ სამხედრო ტაქტიკებს, რომლებიც ისტორიის განმავლობაში გამოიყენებოდა იმ პერიოდში, როდესაც მათ თავიანთი წინასწარმეტყველური როლი შეასრულეს. მათი ბრძოლის წესი იყო უეცარი და მოულოდნელი დარტყმა. სიტყვა „ასასინი“ მომდინარეობს ისტორიის იმ პერიოდის ისლამური მებრძოლების პრაქტიკებიდან. მათი თავდასხმები მეორე მსოფლიო ომის იაპონელი კამიკაძეებივით იყო. ისლამური მებრძოლები მოელოდნენ, რომ დაიღუპებოდნენ, როდესაც თავიანთ სამიზნეს მოკლავდნენ. ამ მიზეზით, მებრძოლებში გავრცელებული პრაქტიკა იყო

სიკვდილისთვის მომზადება ჰაშიშით თრობამდე მისვლით თავიანთ თავდასხმამდე, რათა სიკვდილის შიში დაეთრგუნათ. როდესაც ისინი თავიანთ მსხვერპლებს უტევდნენ, ეს უეცარი და მოულოდნელი იყო, და ჰაშიშზე მათი დამოკიდებულება სასურველი გონებრივი მდგომარეობის მისაღწევად, საიდუმლო თავდასხმასთან ერთად, ქმნიდა სიტყვა „ასასინის“ ეტიმოლოგიურ საფუძველს, მისი ჰაშიშის სიტყვასთან კავშირის გამო.

მესამე ვაი და მეშვიდე საყვირი „მალე მოვა“.

ამგვარადვე, 1844 წლის 22 ოქტომბერს, აღთქმის მაცნე „მოულოდნელად“ მოვიდა თავის ტაძარში. და უაითმა აღთქმის მაცნის მოსვლის „მოულოდნელობა“ განმარტა იმით, რომ მისი მოსვლა იყო „მოულოდნელი“. ამიტომ 1844 წლის 22 ოქტომბერს აღსრულებული ოთხივე „მოსვლა“ იყო მოულოდნელი და უეცარი.

„ქრისტეს მოსვლა, როგორც ჩვენი მღვდელმთავრისა, უწმიდეს ადგილას, საწმიდრის განსაწმენდად, როგორც ეს დანიელის 8:14-შია ნაჩვენები; კაცის ძის მოსვლა დღეთა ძველთან, როგორც დანიელის 7:13-შია წარმოდგენილი; და უფლის მოსვლა თავის ტაძარში, როგორც ეს მალაქიას მიერ არის წინასწარმეტყველებული,— ერთსა და იმავე მოვლენას აღწერს; და ამასვე გამოხატავს სიძის მოსვლა ქორწილში, როგორც ეს ქრისტემ აღწერა მათეს 25-ის ათი ქალწულის იგავში.“ დიადი ბრძოლა, 426.

ათი ქალწულის იგავი სიტყვასიტყვით მეორდება; ამგვარად, ყველა ოთხი „მოსვლა“, რომლებიც აღსრულდა 1844 წლის 22 ოქტომბერს, კვლავაც სიტყვასიტყვით უნდა აღსრულდეს იმ მიწისძვრის დროს, რომელიც კვირა დღის კანონია. ქალწულთა იგავზე კომენტარისას და უაიტი ამატებს იმ მოწმობას, რომელიც წარმოაჩენს იმ უეცრობასა და მოულოდნელობას, რაც სიმბოლიზებულია კვირა დღის კანონის მიწისძვრაში და რაც შუალამის ძახილის სრულყოფილი აღსრულებაა.

„ხასიათი განსაცდელით ვლინდება. როდესაც გულმოდგინე ხმამ შუალამისას გამოაცხადა: „აჰა, სიძე მოდის; გადით მის შესახვედრად,“ მძინარე ქალწულები ძილისგან გამოერკვნენ, და გამოჩნდა, ვის ჰქონდა მომზადება ამ მოვლენისთვის. ორივე მხარე მოულოდნელად იქნა შეპყრობილი, მაგრამ ერთი მზად იყო გადაუდებელი ვითარებისთვის, ხოლო მეორე მოუმზადებელი აღმოჩნდა. ხასიათი გარემოებებით ვლინდება. საგანგებო ვითარებანი ხასიათის ნამდვილ ლითონს გამოავლენს. რაიმე უეცარი და მოულოდნელი უბედურება, დაქვრივება თუ მძიმე დანაკლისი, ან კრიზისი, რაიმე მოულოდნელი ავადმყოფობა ან ტანჯვა, რაიმე ისეთი, რაც სულს სიკვდილის პირისპირ დააყენებს, გამოავლენს ხასიათის ჭეშმარიტ შინაგან არსს. გაცხადდება, არის თუ არა ღვთის სიტყვის აღთქმებში რაიმე ნამდვილი რწმენა. გაცხადდება, მაღლი ამაგრებს თუ არა სულს, არის თუ არა ჭურჭელში ზეთი ლამპართან ერთად.“

„გამოცდის ჟამი ყველას მოადგება. როგორ ვიქცევით ღვთის გამოცდისა და გამოცდის პროცესში? ქრება ჩვენი ლამპრები? თუ კვლავაც დანთებულიად ვინარჩუნებთ მათ? მზად ვართ თუ არა ყოველი საგანგებო ვითარებისთვის იმით, რომ დაკავშირებულნი ვართ მასთან, რომელიც სავსეა მაღლითა და

ქემმარიტებით? ხუთ გონიერ ქალწულს არ შეეძლო თავისი ხასიათის გაზიარება ხუთ უგუნურ ქალწულთან. ხასიათი თითოეულმა ჩვენგანმა, როგორც ცალკეულმა პიროვნებამ, უნდა ჩამოვაყალიბოთ.“ Review and Herald, October 17, 1895.

კვირის კანონის მიწისძვრის ჟამს, შეერთებული შტატები წყვეტს იყოს ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფო. შვიდი ათასი ლაოდიკიელი ადვენტიტის ნაშთი, რომელთაც კრიზისისთვის არ მოუმზადებიათ თავი, გამოავლენს მხეცის ნიშნისთვის შემზადებულ ხასიათს. მაშინ ისლამი უეცრად და მოულოდნელად მოვა, რადგან „მესამე ვაი სწრაფად მოდის“, როდესაც „მეშვიდე ანგელოზი“ ახმოვანებს თავის ბუკს!

ოთხი „მოსვლა“, რომლებიც ყველა აღსრულდა 1844 წლის 22 ოქტომბერს, შემდეგ კვლავ მეორდება. პირველი მოსვლა აღნიშნავდა სამსჯავროს გახსნას, დანიელის მერვე თავის მეთოთხმეტე მუხლის აღსრულებით. მან დაადასტურა პირველი ანგელოზის უწყება, რომელმაც გამოაცხადა, რომ მისი სამსჯავროს „ჟამი“ მოვიდა. ეს აღსრულება წინასახავს მიწისძვრის „ჟამს“, რომელიც იწყება საკვირაო კანონით, და არის ის „ჟამი“, როდესაც ისლამი მოაქვს „მის სამსჯავროს“ შეერთებულ შტატებზე საკვირაო კანონის მიღების გამო.

მაღაქიას მესამე თავში აღთქმის მაცნე უეცრად მოვიდა იმ ტაძარში, რომელიც მან ორმოცდაექვსე წელიწადში, 1798-დან 1844 წლამდე, აღადგინა, რათა აღთქმაში შესულიყო მილერიტული ისტორიის „ლევიტებთან“. საკვირაო კანონის მიწისძვრის დროს აღთქმის მაცნე უეცრად მოდის, რათა შევიდეს მკვდრეთით აღმდგარი გამხმარი ძვლების ტაძარში, რათა აღთქმაში შევიდეს ას ორმოცდაოთხი ათასის ისტორიის „ლევიტებთან“.

კვირის კანონის მიწისძვრის ჟამს კაცის ძე მოდის მამასთან სამეფოს მისაღებად, დანიელის მეშვიდე თავის მეცამეტე მუხლის აღსრულებით, როგორც ეს მოხდა 1844 წლის 22 ოქტომბერს; რადგან მიწისძვრის „საათში“ არის „ხმები ზეცაში“, რომლებიც აცხადებენ, რომ „ქვეყნიერების სამეფოები იქმნენ ჩვენი უფლისა და მისი ქრისტეს სამეფოებად; და იგი იმეფებს უკუნიითი უკუნისამდე. და ოცდაოთხი უბუცესი, რომელნიც ისხდნენ ღვთის წინაშე თავიანთ ტახტებზე, პირქვე დაემხნენ და თაყვანი სცეს ღმერთს, თქვეს: გმადლობთ შენ, უფალო ღმერთო ყოვლადმპყრობელო, რომელიც ხარ, და იყავი, და ხარ მომავალი; რადგან მიიღე შენი დიდი ძალა და იმეფე.“

მიწისძვრის ჟამს, როდესაც მოვიდა მისი სამსჯავრო, და ორი მოწმე, რომლებიც მანამდე აღდგინებულნი იყვნენ იმ ქუჩიდან, სადაც მოკლულნი იქნენ, წამოდგებიან. მაშინ, როგორც ძლიერი ლაშქარი, ისინი ზეცად ამაღლდებიან, მაშინ როცა შვიდი ათასი ლაოდიკიელი ადვენტიტის ნაშთი დაემხოზა. გონიერი ხორბალი იქვე და იმავე ჟამს განიყოფა უგუნური ღვარძლისაგან. შემდეგ ქრისტე მიიღებს თავის სამეფოს და მეშვიდე საყვირი გაისმის, რაც აგრეთვე მესამე ვაებაა, რომელიც მოულოდნელად და შეუმჩნეველად მოვა, და მაშინ „ერებიც“ „განრისხდებიან, და მოვიდა შენი რისხვა.“

ერების განრისხება ისლამის წინასწარმეტყველური როლია, და იგი იწყება მიწისძვრის ჟამს და გრძელდება ადამიანთა გამოცდის ვადის დახურვამდე და შვიდ უკანასკნელ

წყლულამდე, რომლებიც წარმოდგენილია სიტყვებით: „მოვიდა შენი რისხვა“. შეერთებულ შტატებში კვირა დღის კანონსა და გამოცდის ვადის დახურვას შორის, სადაც ღმერთის რისხვა ვლინდება შვიდ უკანასკნელ წყლულში,—მესამე ვაი, ისლამის სიმბოლო; მეშვიდე საყვირი, ისლამის სიმბოლო; და ერების განრისხება, ისლამის სიმბოლო,—გვაძლევს სამ სიმბოლურ მოწმეს, რომ შუაღამის ღალადის უწყება არის კვირა დღის კანონთან ისლამის მოსვლის აღსრულება.

როგორც დასაწყისში მიღებული მოძრაობის შემთხვევაში, შუაღამის ძახილის უწყებაც წარუმატებელი წინასწარმეტყველების შესწორება იყო. მიღებული ისტორიაში ეს იყო იმ მოვლენის არმესრულება, რომლის აღსრულებაც წინასწარ იყო ნავარაუდები. მიღებული ისტორიაში, დასაწყისში, ფილადელფიელებმა წარმოადგინეს თავიანთი წარუმატებელი წინასწარმეტყველება, რადგან ღმერთმა თავისი ხელი გადააფარა 1843 წლის სქემაში დაშვებულ შეცდომას.

ლაოდიკიური მოძრაობისას Future for America-ის დასასრულს, ღმერთს არასოდეს დაუფარავს ხელი შეცდომაზე. ეს იყო ადამიანური ხელები, რომლებმაც დაფარეს ჭეშმარიტება, რომ დრო აღარ უნდა ყოფილიყო გამოყენებული წინასწარმეტყველურ გამოყენებაში. ადამიანური ხელები ადამიანურ საქმეებს წარმოადგენს.

ას ორმოცდაოთხი ათასის საბოლოო მოძრაობაში, დროის მისადაგების შეცდომა ცოდვა იყო, ვინაიდან წინასწარმეტყველური დროის მისადაგება აღარ უნდა ყოფილიყო გამოყენებული. დროის ცოდვილი მისადაგება წინასახედ იყო მოსეს მიერ ღვთის ბრძანების უგულებელყოფით, როდესაც მან თავისი ძის წინადაცვეთა არ აღასრულა; და იგი წინასახედ იყო აგრეთვე ყუზას მიერ ღვთის ბრძანების უგულებელყოფით, რომ კიდობანს მხოლოდ მღვდლები უნდა შეხებოდნენ. უფლის ნება არ ყოფილა, რომ ამ ცოდვილ ქმედებათაგან ან უმოქმედობათაგან რომელიმე ღვთის ხალხის მიერ აღსრულებულიყო. ცოდვას მხოლოდ ერთი განსაზღვრება აქვს — იგი არის რჯულის დარღვევა. მოსემ დაარღვია ღვთის წინადაცვეთის რჯული, ყუზამ დაარღვია ღვთის საწმიდრის რჯული, ხოლო ამ მოძრაობამ დაარღვია ღვთის წინასწარმეტყველური რჯული. ძველი ისრაელი ღმერთის რჯულის დამცველად და მცველად იქნა დადგენილი, და ადვენტური მოძრაობაც, მის დასაწყისსა და დასასრულში, აგრეთვე დადგენილ იქნა ღვთის წინასწარმეტყველური ჭეშმარიტებების დამცველად.

თავისი შეჭირვების ჟამს, ციფორამ დაუყოვნებლივ თავადვე აღასრულა მათი ძის წინადაცვეთის საქმე; ამით მან წარმოადგინა ის სინანული, რომელიც ამ მოძრაობაში ჩართულთ დაუყოვნებლივ უნდა გამოევიდნათ იმ ცოდვილი უმოქმედობის გამო, რომლითაც დროის გამოყენება გზავნილს დაუკავშირეს. დავითიც, ასევე, უზას საქციელის გამო მკაცრ სინანულს ავლენს. თუ მოძრაობა ამტკიცებს, რომ 2020 წლის 18 ივლისის წინასწარმეტყველებაში დროის გამოყენება როგორღაც მართებული იყო, რომ ეს რაიმე სახით ღვთის ნება იყო, მაშინ ეს იმას ნიშნავს, რომ მოსესა და ციფორას სინამდვილეში არ ესაჭიროებოდათ ღვთის მკაფიო ბრძანებების დაცვა, და რომ ღმერთს ნამდვილად არ ადარდებდა, შეეხებოდა თუ არა უზა კიდობანს. 2020 წლის 18 ივლისი ცრუ წინასწარმეტყველება იყო, და ის ელემენტი, რომელიც მცდარი იყო, დროის ელემენტი იყო.

ეს ჭეშმარიტებები მომდევნო სტატიაში უფრო დაწვრილებით იქნება განხილული.

„უფალმა მაჩვენა, რომ მესამე ანგელოზის უწყება უნდა წავიდეს და ექადაგოს უფლის გაფანტულ შვილებს, და რომ იგი არ უნდა იყოს დროზე დამყარებული; რადგან დრო აღარასოდეს იქნება კვლავ გამოცდა. მე ვიხილე, რომ ზოგიერთნი ცრუ აღგზნებას იღებდნენ დროზე ქადაგებისგან წარმომდგარს; რომ მესამე ანგელოზის უწყება უფრო ძლიერი იყო, ვიდრე დრო შეძლებს იყოს. მე ვიხილე, რომ ამ უწყებას შეუძლია იდგეს საკუთარ საფუძველზე და რომ მას არ სჭირდება დრო მის განსამტკიცებლად, და რომ იგი წავა დიდი ძალით, აღასრულებს თავის საქმეს და სიმართლით შემოკლდება.“ Experience and Views, 48.